

יום ד', י"ד ב תשס"ה (23 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **י"ד באדר א', פורים קטן!**
"בשנה מעוברת, עושים את ימי פורים באדר השני, הסמוך לחודש ניסן. מכל מקום, נוהגים קצת שמחה גם ביום י"ד וביום ט"ו באדר הראשון [ואלה היום ומחר]. אין אומרים בהם תפילת תחנון ולא צידוק הדין. ויש המרבים בו קצת בסעודה. וקוראים לימים אלה **"פורים קטן"** ו"**שושן פורים קטן**". משנכנס אדר מרבין בשמחה, שנאמר: **"והחודש שנהפך להם מִיָּגוֹן לשמחה ומֵאֵבֶל ליום טוב, לעשות אותם ימי משתה ושמחה"** [אסתר ט' 22]. מכאן שכל החודש, חודש של שמחה הוא."

[הלכה לעם]

ועוד... ראוי להרבות בו בסעודה, ומצוה להרבות בו **"שמחה ומשתה כמו בפורים"**, כי אין חילוק בין **פורים קטן לפורים גדול** אלא מקרא מגילה ומשלוח מנות בלבד. ויש אומרים שישלח גם כן מנות לרעהו, ולא יאחז את החבל בשני ראשים – לענג נפשו ולא להנות אחרים, ומי שלבו רע להנות אחרים לא ירבה במשתה לעצמו ג"כ.

§§§

חג הפורים מזכיר לנו את מצבם הבלתי-יציב של היהודים בארצות תפוצותיהם בשנות הגלות החשוכה – דבר שקום מדינה יהודית היה אמור לתקן. אחד הכלים החשובים ביותר להבטחת אחיזה יהודית בארץ-ישראל הוא רכישת הקרקעות כאן ע"י יהודי העולם. אך, לאחרונה פני הדברים לכאורה מתחילות להשתנות...

[jan.05.27] **לראשונה מאז קום המדינה** נדרש הבג"ץ לדון בעתירות שמהותן יצירת דה-לגיטימציה להמשך בעלות העם היהודי על **אדמות קרן קימת לישראל**. העתירות מכוונות למעשה נגד עקרונות היסוד שלשםם הוקמה הקק"ל, שבגינם נרכשו הקרקעות, ושעל-פיהן הן מנוהלות במהלך 100 השנים האחרונות ועד עצם היום הזה. במהות העתירות עומדת הדרישה להפקיע מידי קק"ל (הנאמנה על אדמות העם היהודי) את היכולת להפנות קרקעות אלה להמשך קיומו של המפעל הציוני בארץ.

קצת היסטוריה: השנה היא שנת 1901. הקונגרס הציוני החמישי מתכנס בבאזל. התנועה הציונית בראשות ד"ר בנימין זאב הרצל עוברת משלב ההצהרות והכוונות אל השלב המעשי: **גאולת קרקע בציון**. חברי הקונגרס מחליטים על הקמת קרן קימת לישראל, על מנת שזו תשמש כזרוע רכישת קרקע שתהיה **"קניין עד לעם היהודי"**, כלומר קניין שלא יופקע לעולם מבעלותו של העם.

קק"ל הופקדה איפוא כנאמן העם היהודי על שמירת הקרקעות שבבעלות העם. מקרקעיה אינם מקרקעי המדינה. כל האדמות המצויות בבעלותה נרכשו כחוק בכסף מלא. **זוכרים את הקופסה הכחולה?** רבבות יהודים בעולם כולו אספו במשך עשרות שנים פרוטה לפרוטה ושלשלו לתוכה את מטבעותיהם. הם עשו זאת על מנת שכספים אלו ישמשו לרכישת קרקע בארץ ישראל, החזקתה והכשרתה עבור העם היהודי. נאמנותה של קק"ל נתונה אם כן, לעם היהודי לבדו. למענו היא נוסדה ועבורו היא פועלת. **תפקיד זה של קק"ל**, הוסיף להתקיים גם אחרי שקמה מדינת ישראל. החלוקה בעניין זה ברורה מאוד: המדינה היא בעלים של יותר מ-80% מקרקעות המדינה. קרקעות אלו זמינות לשימושם של כל תושבי המדינה, יהודים ולא יהודים כאחד.

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי** בשבת

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ד', י"ד ב תשס"ה (23 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

{ההמשך, בע"ה, מחר...} [http://www.kkl.org.il/kkl/hebrew/nosim_ikaryim/al_kakal/bagats.x]

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום רביעי בשבת
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל